

Zjevení Janovo

¹ Zjevení Ježíše Krista, kteréž dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého, služebníku svému Janovi, ² Kterýž osvědčil slovo Boží a svědectví Jezukristovo, a cožkoli viděl. ³ Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest. ⁴ Jan sedmi církvím, kteréž jsou v Azii: Milost vám a pokoj od toho, Jenž jest, a Kterýž byl, a Kterýž přijíti má, a od sedmi Duchů, kteříž před obličejem trůnu jeho jsou, ⁵ A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorozený z mrtvých, a kníže králů země, kterýžto zamiloval nás a umyl nás od hříchů našich krví svou, ⁶ A učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemužto buď sláva a moc na věky věků. Amen. ⁷ Aj, béře se s oblaky, a uzříť jej všeliké oko, i ti, kteříž ho bodli; a budou plakati pro něj všecka pokolení země, jistě, Amen. ⁸ Jáť jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán, Kterýž jest, a Kterýž byl, a Kterýž přijíti má, ten všemohoucí. ⁹ Já Jan, kterýž jsem i bratr váš, i spoluúčastník v soužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a svědectví Ježíše Krista. ¹⁰ A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby, ¹¹ An mi dí: Já

jsem Alfa i Omega, ten první i poslední, a řekl: Co vidíš, piš do knihy, a pošli sborům, kteříž jsou v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie. ¹² I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, kterýž mluvil se mnou, a obrátiv se, uzřel jsem sedm svícňů zlatých, ¹³ A uprostřed sedmi svícňů podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho a přepásaného na prsech pasem zlatým. ¹⁴ Hlava pak jeho a vlasové byli bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. ¹⁵ Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící; a hlas jeho jako hlas vod mnohých. ¹⁶ A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí. ¹⁷ A jakž jsem jej uzřel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý. I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední, ¹⁸ A živý, ješto jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti. ¹⁹ Napiš ty věci, kteréž jsi viděl, a kteréž jsou, a kteréž se mají díti potom. ²⁰ Tajemství sedmi hvězd, kteréž jsi viděl v pravici mé, a sedm svícňů zlatých, jest toto: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví; a sedm svícňů, kteréžs viděl, jest těch sedm církví.

2

¹ Andělu Efezské církve piš: Totoť praví ten, kterýž drží těch sedm hvězd v pravici své, jenž se prochází uprostřed těch sedmi svícňů zlatých:

² Známt skutky tvé, a práci tvou, i trpělivost

tvou, a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou, a shledals je, že jsou lháři. ³ A snášel jsi, a trpělivost máš, a pro jméno mé pracovals a neustal. ⁴ Ale mámť něco proti tobě, totiž že jsi tu první lásku svou opustil. ⁵ Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čiň pokání a první skutky čiň. Pakliť toho nebude, přijdu na tebe rychle a pohnuť svícnem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti. ⁶ Ale toto dobré do sebe máš, že nenávidíš skutků Mikulášenské rotý, kterýchž i já nenávidím. ⁷ Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdož zvítězí, dám jísti z dřeva života, kteréž jest uprostřed ráje Božího. ⁸ Andělu pak Smyrnenské církve piš: Toto praví ten první i poslední, kterýž byl mrtvý, a ožil: ⁹ Vím o skutcích tvých, i o soužení, a chudobě tvé, (ale bohatý jsi), i o rouhání těch, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale jsou sběř satanova. ¹⁰ Nebojž se nic toho, co trpěti máš. Aj, uvržeť ďábel některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli, a budete míti úzkost za deset dní. Budiž věrný až do smrti, a dámť korunu života. ¹¹ Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo zvítězí, nebude uražen od smrti druhé. ¹² Andělu pak Pergamenské církve piš: Totoť praví ten, kterýž má ten meč s obou stran ostrý: ¹³ Vím skutky tvé, i kde bydlíš, totiž tu, kdež jest stolice satanova, a že držíš se jména mého, a nezapřel jsi víry mé, ani v těch dnech, když Antipas, svědek můj věrný, zamordován jest u vás, tu, kdež bydlí satan. ¹⁴ Ale mámť proti tobě něco málo,

že tam máš ty, kteříž drží učení Balámovo, jenž učil Baláka pohoršení klásti před obličejem synů Izraelských, aby jedli modlám obětované a smilnili. ¹⁵ Tak i ty máš některé, kteříž drží učení Mikulášenců, což já v nenávisti mám. ¹⁶ Ěiniž pokání. Pakli nebudeš, přijdu na tebe brzy, a bojovatiť budu s nimi mečem úst svých. ¹⁷ Kdo má uši, slyšiž, co Duch praví církvím: Tomu, jenž vítězí, dám jísti mannu skrytou a dám jemu kamének bílý, a na tom kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, než ten, kdož je přijímá. ¹⁸ Andělu pak Tyatirské církve piš: Totoť praví Syn Boží, jenž má oči jako plamen ohně, a nohy jeho podobné jsou mosazi: ¹⁹ Známt skutky tvé, i lásku, i přisluhování, i věrnost, i trpělivost tvou, a skutky tvé, i ty poslední, kteříž větší jsou nežli první. ²⁰ Ale mámt proti tobě něco málo, že dopouštíš ženě Jezábel, kteráž se býti praví prorokyní, učiti a v blud uvoditi služebníky mé, aby smilnili a jedli modlám obětované. ²¹ Ale dalt jsem jí čas, aby pokání činila z smilstva svého, avšak nečinila pokání. ²² Aj, já uvrhu ji na lože, i ty, kteříž cizoloží s ní, v soužení převeliké, jestliže nebudou činiti pokání z skutků svých. ²³ A syny její zmorduji smrtí; i zvědíť všechny církve, žeť jsem já ten, kterýž zpytuji ledví a srdce, a odplatím jednomu každému z vás podle skutků vašich. ²⁴ Vámt pak pravím i jiným Tyatirským, kteřížkoli nemají učení tohoto, a kteříž nepoznali hlubokosti satanovy, jakž oni říkají: Nevzložímt na vás jiného břemene.

²⁵ Avšak to, což máte, držte, dokavadž nepřijdu.
²⁶ Kdož by pak vítězil a ostříhal až do konce skutků mých, dám jemu moc nad pohany. ²⁷ I budeť je spravovati prutem železným, a jako nádoba hrncířova střískáni budou, jakž i já vzal jsem od Otce svého. ²⁸ A dám jemu hvězdu jitřní.
²⁹ Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

3

¹ Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví ten, jenž má sedm duchů Božích a sedm hvězd: Vím skutky tvé: máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. ² Budiž bedlivý, a potvrď toho, což mělo umříti. Neboť jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. ³ Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel, a ostříhej toho, a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijduť na tě jako zloděj, a nezvíš, v kterou hodinu na tě přijdu. ⁴ Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž neposkvrnily roucha svého, protož budouť se procházeti se mnou v bílém rouše; nebo jsou hodni. ⁵ Kdo zvítězí, tentě bude odín rouchem bílým; a nevymažit jména jeho z knih života, ale vyznámt jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly jeho. ⁶ Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím. ⁷ Andělu pak Filadelfitské církve piš: Totoť praví ten svatý a pravý, jenž má klíč Davidův, kterýžto otvírá, a žádný nezavírá, a zavírá, žádný pak neotvírá: ⁸ Vím skutky tvé. Aj, postavil jsem před tebou dveře otevřené, a žádnýť jich nemůže zavříti. Nebo máš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi slova mého, a nezapřels jména mého. ⁹ Aj,

dávámť některé z sběři satanovy, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale klamají. Aj, pravím, způsobím to, žeť přijdou a budou se klaněti před nohama tvýma, a poznajíť, že jsem já tě miloval. ¹⁰ Nebo jsi ostríhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostríhati budu od hodiny pokušení, kteréž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země. ¹¹ Aj, přijduť brzy. Držiž se toho, co máš, aby žádný nevzal koruny tvé. ¹² Kdo zvítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého, a nevyjdeť již více ven; a napíšeť na něm jméno Boha svého a jméno města Boha mého, nového Jeruzaléma sstupujícího s nebe od Boha mého, i jméno své nové. ¹³ Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim. ¹⁴ Andělu pak církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, svědek ten věrný a pravý, počátek stvoření Božího: ¹⁵ Vímt skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. Ó bys chutně studený byl anebo horký. ¹⁶ A tak, že jsi vlažný, a ani studený, ani horký, vyvrhu tě z úst svých. ¹⁷ Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, mizerný, a chudý, a slepý, i nahý. ¹⁸ Radím tobě, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a v roucho bílé abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaž kollyrium, abys viděl. ¹⁹ Já kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a čiň pokání. ²⁰ Aj, stojímť u dveří, a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť k němu, a budu s ním večeřeti, a on se mnou. ²¹ Kdož zvítězí, dám jemu seděti s

sebou na trůnu svém, jako i já zvítězil jsem, a sedím s Otcem svým na trůnu jeho. ²² Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

4

¹ Potom jsem viděl, a aj, dveře otevřeny byly v nebi, a hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, an mluví se mnou, řkoucí: Vstup sem, a ukážiť, co se má dítí potom. ² A hned byl jsem u vytržení ducha, a aj, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu jeden seděl. ³ A ten, jenž seděl, podoben byl obličejem kameni jaspidu a sardiovi; a vůkol toho trůnu byla duha, na pohledění podobná smaragdu. ⁴ A okolo toho trůnu bylo stolic čtyřmécítma, a na těch stolicích viděl jsem čtyřmécítma starců sedících, oblečených v roucha bílá. A měli na hlavách svých koruny zlaté. ⁵ A z toho trůnu pocházelo blýskání, a hromobití, a hlasové. A sedm lamp ohnivých hořících před trůnem, jenž jsou sedm Duchů Božích. ⁶ A před trůnem bylo moře sklené, podobné křišťálu, a uprostřed trůnu a vůkol trůnu čtvero zvířat, plných očí zpředu i z zadu. ⁷ A zvíře první podobné bylo lvu, a druhé zvíře podobné teleti, a třetí zvíře mající tvárnost jako člověk, a čtvrté zvíře podobné orlu letícímu. ⁸ A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo, a vnitř plná byla očí, a neměla odpočnutí dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh všemohoucí, kterýž byl, a jest, i přijíti má. ⁹ A když ta zvířata vzdávala slávu a čest i díky činění sedícímu na trůnu, živému

na věky věků, ¹⁰ Padlo těch čtyřmécítma starců před obličejem sedícího na trůnu, a klanělo se živému na věky věků, a metali koruny své před trůnem, řkouce: ¹¹ Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stvořil všechny věci, a pro vůli tvou trvají, i stvořeny jsou.

5

¹ I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihy popsané vnitř i zevnitř, zapečetěné sedmi pečeti ² A viděl jsem anděla silného, volajícího hlasem velikým: Kdo jest hoden otevřítí knihy tyto a zrušiti pečeti jejich? ³ I nemohl žádný, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemí, otevřítí knih, ani pohleděti do nich. ⁴ Pročež já plakal jsem velmi, že není nalezen žádný, kterýž by hoden byl otevřítí a čísti tu knihu, ani pohleděti do ní. ⁵ Tedy jeden z starců dí mi: Neplač. Aj, zvítězilť Lev, ten, kterýž jest z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu a zrušil sedm pečeti jejich. ⁶ I viděl jsem, a aj, mezi trůnem a čtyřmi zvířaty a mezi starci Beránek stojí jako zabítý, maje sedm rohů a sedm očí, jenž jsou sedm Duchů Božích, poslaných na všecku zemi. ⁷ I přišel a vzal knihy z pravice toho, kterýž seděl na trůnu. ⁸ A jakž vzal knihy, ihned těch čtvero zvířat a těch čtyřmécítma starců padlo před Beránkem, majíce jeden každý z nich harfu a báně zlaté plné vůně, jenž jsou modlitby svatých. ⁹ A zpívali píseň novou, řkouce: Hoden jsi vzítí knihy a otevřítí pečeti jejich. Nebo jsi zabít, a vykoupils nás Bohu krví svou ze všelikého

pokolení a jazyku a lidu i národu. ¹⁰ A učinil jsi nás Bohu našemu krále a kněží, a budeme kralovati na zemi. ¹¹ I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo trůnu a zvířat a starců, a byl počet jejich stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců, ¹² Řkoucích velikým hlasem: Hodent jest ten zabítý Beránek vzíti moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání. ¹³ Též všecko stvoření, kteréž jest na nebi, i na zemi, i pod zemí, i v moři, i všecko, což v nich jest, slyšel jsem řkoucí: Sedícímu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků. ¹⁴ Ětvero pak zvířat řeklo: Amen. A těch čtyřmecítma starců padlo, a klaněli se živému na věky věků.

6

¹ I viděl jsem, když otevřel Beránek jednu z těch pečetí, a slyšel jsem jedno ze čtyř zvířat, ano praví, jako hlasem hromovým: Pojď a viz. ² I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, měl lučiště. A dána jest jemu koruna, i vyjel, přemáhaje, a aby přemáhal. ³ A když otevřel pečet druhou, slyšel jsem druhé zvíře, řkoucí: Pojď a viz. ⁴ I vyšel jiný kůň ryzí. A sedícímu na něm dáno jest, aby pokoj vyzdvihl z země a aby se lidé vespolek mordovali; a dán jemu meč veliký. ⁵ A když otevřel pečet třetí, slyšel jsem třetí zvíře, řkoucí: Pojď a viz. I pohleděl jsem, a aj, kůň vraný, a ten, jenž na něm seděl, měl váhu v ruce své. ⁶ I slyšel jsem hlas z prostředku čtyř zvířat, an praví:

Měrice pšenice za peníz, a tři měrice ječmene za peníz, oleji pak a vínu neškod. ⁷ A když otevřel pečet čtvrtou, slyšel jsem hlas čtvrtého zvířete, řkoucí: Pojd' a viz. ⁸ I pohleděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno smrt, a peklo šlo za ním. I dána jest jim moc nad čtvrtým dílem země, aby mordovali mečem, a hladem, a morem, a šelmami zemskými. ⁹ A když otevřel pečet pátou, viděl jsem pod oltářem duše zmordovaných pro slovo Boží a pro svědectví, kteréž vydávali. ¹⁰ I volali hlasem velikým, řkouce: Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš krve naší nad těmi, kteříž přebývají na zemi? ¹¹ Tedy dáno jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jest jim, aby odpočívali ještě za malý čas, až by se naplnil počet spolumužebníků jejich a bratří jejich, kteříž zmordováni býti mají, jako i oni. ¹² I pohleděl jsem, když otevřel pečet šestou, a aj, země třesení veliké stalo se, a slunce učiněno jest černé jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev. ¹³ A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá. ¹⁴ A nebe se schovalo jako knihy zavřené, a všeliká hora i ostrovové z místa svého pohnuli se. ¹⁵ A králové země, i knížata, i bohatí, a úředníci, a mocní, i každý služebník, i všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skalí hor, ¹⁶ A řekli horám a skalí: Padněte na nás a skrejte nás před tváří toho, jenž sedí na trůnu, a před hněvem Beránka. ¹⁷ Nebť jest přišel den veliký hněvu

jeho. I kdo bude moci ostáti?

7

¹ Potom jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské, aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom. ² A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, ³ Řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich. ⁴ I slyšel jsem počet znamenanych, sto čtyřidceti a čtyři tisíce jich zapečetěno ze všech pokolení synů Izraelských. ⁵ Z pokolení Juda dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Ruben dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Gád dvanácte tisíců znamenanych; ⁶ Z pokolení Aser dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Neftalím dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Manases dvanácte tisíců znamenanych; ⁷ Z pokolení Simeon dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Léví dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Izachar dvanácte tisíců znamenanych; ⁸ Z pokolení Zabulon dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Jozef dvanácte tisíců znamenanych, z pokolení Beniamin dvanácte tisíců znamenanych. ⁹ Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečísti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení jsouce v bílé

roucho, a palmy v rukou jejich. ¹⁰ A volali hlasem velikým, řkouce: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka. ¹¹ A všickni andělé stáli okolo trůnu a starců a čtyř zvířat. I padli před trůnem na tváři své a klaněli se Bohu, ¹² Řkouce: Amen. Požehnání, a sláva, a moudrost, a díky činění, a čest, a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen. ¹³ I promluvil ke mně jeden z těch starců, a řekl mi: Kdo jsou tito, kteříž oblečeni jsou v bílé roucho? A odkud přišli? ¹⁴ I řekl jsem jemu: Pane, ty víš. I řekl mi: To jsou ti, kteříž přišli z velikého soužení, a umyli roucha svá, a zbílili je ve krvi Beránkově. ¹⁵ Protož jsou před trůnem Božím, a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho; a ten, jenž sedí na trůnu, přebýváti bude s nimi. ¹⁶ Nebudouť lačněti ani žízniti více, a nebude bítí na ně slunce, ani žádné horko. ¹⁷ Nebo Beránek, kterýž jest uprostřed trůnu, pásti je bude, a dovedeť je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.

8

¹ A když otevřel pečet sedmou, stalo se na nebi mlčení, jako za půl hodiny. ² I viděl jsem sedm andělů, kteříž stojí před obličejem Božím, jimž dáno sedm trub. ³ A jiný anděl přišel a postavil se před oltářem, maje kadidlnici zlatou. I dáni jsou jemu zápalové mnozí, aby je obětoval s modlitbami všechněch svatých na oltáři zlatém, kterýž jest před trůnem. ⁴ I vstoupil dým zápalů s modlitbami svatých z ruky anděla až před

obličej Boží. ⁵ I vzal anděl kadidlnici, a naplnil ji ohněm s oltáře, a svrhl ji na zem. I stalo se hromobití, a hlasové, a blýskání, i země třesení. ⁶ A těch sedm andělů, kteříž měli sedm trub, připravili se, aby troubili. ⁷ I zatroubil první anděl, a stalo se krupobití a oheň smíšený se krví, a svrženo jest to na zem. A třetí díl stromů shořel, a všecka tráva zelená spálena jest. ⁸ Potom zatroubil druhý anděl, a uvržena jest do moře jako hora veliká ohněm hořící. I učiněn jest krví třetí díl moře. ⁹ A zemřel v moři třetí díl stvoření těch, kteráž měla duši, a třetí díl lodí zhynul. ¹⁰ A vtom třetí anděl zatroubil, i spadla s nebe hvězda veliká, hořící jako pochodně, a padla na třetí díl řek a do studnic vod. ¹¹ A jméno hvězdy té bylo Pelynek. I obrátil se třetí díl vod v pelynek, a mnoho lidí zemřelo od těch vod, nebo byly zhořkly. ¹² Potom čtvrtý anděl zatroubil, i udeřena jest třetina slunce, a třetina měsíce, a třetí díl hvězd, takže se třetí díl jich zatměl, a třetina dne nespítila, a též podobně i noci. ¹³ I viděl jsem a slyšel anděla jednoho, an letí po prostředku nebe, a praví hlasem velikým: Běda, běda, běda těm, kteříž přebývají na zemi, pro jiné hlasy trub tří andělů, kteříž mají troubiti.

9

¹ Potom anděl pátý zatroubil, i viděl jsem, ano hvězda s nebe spadla na zem; a dán jest tomu andělu klíč od studnice propasti. ² Kterýžto otevřel studnici propasti. I vyšel dým z studnice jako dým z peci veliké, i zatmělo se slunce i

poověří pro dým studnice. ³ A z toho dýmu vyšly kobylky na zemi, jimžto dána jest moc taková, jakouž moc mají štírové zemští. ⁴ Ale řečeno jim, aby neškodily trávě zemské, ani čemu zelenému, ani kterémukoli stromoví, než toliko lidem, kteříž nemají znamení Božího na čelích svých. ⁵ Dáno jest pak jim, ne aby je zabíjely, ale trápily za pět měsíců, a aby trápení jejich bylo jako trápení od štíra, když by uštknul člověka. ⁶ A v těch dnech hledati budou lidé smrti, ale nenaleznou jí, a žádati budou zemřítí, ale smrt uteče od nich. ⁷ Způsob pak těch kobylek podobný byl koňům připraveným k boji, a na hlavách jejich byly jako koruny podobné zlatu, a tváři jejich jako tváři lidské. ⁸ A měly vlasy jako vlasy ženské, a zuby jejich byly jako zubové lvů. ⁹ Měly také pancíře jako pancíře železné, a zvuk křídel jejich jako zvuk vozů, když množství koní běží k boji. ¹⁰ A měly ocasy podobné štírům, a žihadla v ocasích jejich byla, a moc jejich byla škoditi lidem za pět měsíců. ¹¹ A měly nad sebou krále, anděla propasti, jemuž jméno Židovsly Abaddon, a řecky Apollyon. ¹² Bída jedna pomínula, a aj, přijdou ještě dvě bídy potom. ¹³ Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, kterýž jest před obličejem Božím, ¹⁴ Řkoucí k šestému andělu, kterýž měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates. ¹⁵ I rozvázáni jsou ti čtyři andělé, kteříž byli připraveni k hodině, a ke dni, a k měsíci, a k roku, aby zmordovali třetí díl lidí. ¹⁶ A

byl počet vojska lidu jízdného dvěštkrát tisíc tisíců; nebo slyšel jsem počet jejich. ¹⁷ A též viděl jsem u vidění, koně a ti, kteříž seděli na nich, měli pancíře ohnivé a hyacintové a z síry. Hlavy pak těch koňů byly jako hlavy lvové, a z úst jejich vycházel oheň, a dým, a síra. ¹⁸ A tímto trojím zmordována jest třetina lidu, totiž ohněm, a dýmem, a sirou, kteréž vycházely z úst jejich. ¹⁹ Nebo moc jejich jest v ústech jejich a v ocasích jejich; ocasové zajisté jejich jsou podobni hadům, majíce hlavy, jimiž škodí. ²⁰ Jiní pak lidé, kteříž nejsou zmordováni těmi ranami, nečinili pokání z skutků rukou svých, aby se neklaněly dáblům, a modlám zlatým, a stříbrným, a měděným, i kamenným, i dřevěným, kteréžto ani hleděti nemohou, ani slyšeti, ani choditi. ²¹ Aniž činili pokání z vražd svých, ani z trávení svých, ani z smilstva svého, ani z krádeží svých.

10

¹ Viděl jsem jiného anděla silného, sstupujícího s nebe, oděného oblakem, a duha na hlavě jeho byla, a tvář jeho jako slunce, a nohy jeho jako sloupové ohnivé. ² A v ruce své měl knížky otevřené. I postavil nohu svou pravou na moři a levou na zemi. ³ A volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své. ⁴ A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych to psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: Zapečet to, co mluvilo sedm hromů, než nepiš toho. ⁵ Tedy anděl, kteréhož jsem viděl stojícího na moři a na

zemi, pozdvihl ruky své k nebi, ⁶ A přísáhl skrze živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že již více času nebude. ⁷ Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonánoť bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům. ⁸ A ten hlas, kterýž jsem byl slyšel s nebe, opět mluvil se mnou a řekl: Jdi, a vezmi ty knížky otevřené z ruky anděla, stojícího na moři a na zemi. ⁹ I šel jsem k andělu, a řekl jsem jemu: Dej mi ty knížky. I řekl mi: Vezmi, a požři je, a učinit hořkost v břiše tvém, ale v ústech tvých budouť sladké jako med. ¹⁰ I vzal jsem knížky z ruky anděla, a požřel jsem je. I byly v ústech mých sladké jako med, ale když jsem je požřel, hořko mi bylo v břiše mém. ¹¹ I dí mi: Musíš opět prorokovati lidem, a národům, a jazykům, i králům mnohým.

11

¹ I dána mi třtina, podobná prutu, a postavil se tu anděl, a řekl mi: Vstaň, a změř chrám Boží, i oltář, i ty, kteříž se modlí v něm. ² Ale síň, kteráž vně jest, vyvrz ven, a neměř jí. Neboť jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřidceti a dva měsíce. ³ Ale dám jej dvěma svědkům svým, kteříž budou prorokovati tisíc dvě stě a šedesáte dnů, oblečení jsouce v pytle. ⁴ Tiť jsou dvě olivy a dva svícnové, stojící před obličejem Boha Pána vší země. ⁵ Jimžto jestliže by kdo chtěl ubližovati, oheň vyjde z úst jejich,

a sžíře nepřátely jejich; a takť musí zabít býti, kdož by koli jim škoditi chtěl. ⁶ Tiť mají moc zavřítí nebe, aby nepršel déšť za dnů proroctví jejich; a mají moc nad vodami, obrátiti je v krev, a bítí zemi všelikou ranou, kolikrát by koli chtěli. ⁷ Ale když dokonají svědectví své, šelma vystupující z propasti válku povede proti nim, a zvítězí nad nimi, i zmorduje je. ⁸ A ležeti budou těla jejich mrtvá na ryncích města velikého, kteréž slove duchovně Sodoma a Egypt, kdežto i Pán náš ukřižován jest. ⁹ A vídati budou mnozí z pokolení, a z lidu, a z jazyků, i z národů těla jejich mrtvá za půl čtvrtá dne, ale těl jejich mrtvých nedadí pochovati v hrobích. ¹⁰ Anobř ti, kteříž přebývají na zemi, radovati se budou nad nimi a veseliti se, a dary budou posílati jedni druhým; nebo ti dva proroci trápili ty, jenž přebývají na zemi. ¹¹ Ale po půl čtvrtu dni duch života od Boha poslaný vstoupil do nich, i postavili se na nohách svých, a bázeň veliká spadla na ty, kteříž je viděli. ¹² Potom slyšeli hlas veliký s nebe, řkocí k nim: Vstupte sem! I vstoupili na nebe v oblace, a hleděli na ně nepřátelé jejich. ¹³ A v tu hodinu stalo se země třesení veliké, a desátý díl města padl, a zbito jest v tom země třesení sedm tisíců lidu, a jiní zstrašeni jsou, a vzdali slávu Bohu nebeskému. ¹⁴ Bída druhá pomínula, a aj, třetí bída přijde rychle. ¹⁵ A sedmý anděl zatroubil, i stali se hlasové velicí v nebi, řkocí: Učiněnat jsou království všeho světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovatiť bude na věky věků.

¹⁶ Tedy těch čtyřmécítma starců, kteříž před obličejem Božím sedí na stolicích svých, padli na tváři své, a klaněli se Bohu, ¹⁷ Řkouce: Díky činíme tobě, Pane Bože všemohoucí, Kterýž jsi, a Kterýžs byl, a Kterýž přijíti máš; nebo jsi přijal moc svou velikou a království ujal. ¹⁸ I rozhněvali se národové, a přišel hněv tvůj, a čas mrtvých, aby souzeni byli, a aby dána byla odplata služebníkům tvým prorokům, i jiným svatým i všechněm, jenž se bojí jména tvého, malým i velkým, a aby zkaženi byli ti, kteříž nakažují zemi. ¹⁹ I otevřín jest chrám Boží na nebi, a vidína jest truhla smlouvy jeho v chrámě jeho. I stalo se blýskání, a hlasové, a hromobití, a země třesení, i krupobití veliké.

12

¹ I ukázal se div veliký na nebi: Žena oděná sluncem, pod jejímiž nohama byl měsíc a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd. ² A jsuci těhotná, křičela, pracující ku porodu a trápěci se, aby porodila. ³ I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun. ⁴ Jehož ocas strhl třetinu hvězd s nebe, a svrhl je na zem. Ten pak drak stál před ženou, kteráž měla poroditi, aby hned, jakž by porodila, syna jejího sežral. ⁵ I porodila syna pacholíka, kterýž měl spravovati všecy národy prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a k trůnu jeho. ⁶ A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za

dnů tisíc dvě stě a šedesát. ⁷ I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho. ⁸ Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi. ⁹ I svržen jest drak ten veliký, had starý, jenž slove ďábel a satanáš, kterýž svodí všecken okršlek světa; svržen jest, pravím, na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou. ¹⁰ A uslyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. ¹¹ Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti. ¹² Protož veselte se nebesa, a kteříž přebýváte v nich. Běda těm, jenž přebývají na zemi a na moři; nebo ďábel sstoupil k vám, maje hněv veliký, věda, že krátký čas má. ¹³ A když uzřel drak, že jest svržen na zem, honil ženu tu, kteráž porodila toho pacholíka. ¹⁴ Ale dána jsou ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a časů, a do půl času. ¹⁵ I vypustil had z úst svých po ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila. ¹⁶ Ale země pomohla ženě; neb otevřela země ústa svá a požřela řeku, kterouž vypustil drak z úst svých. ¹⁷ I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají příkázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista. ¹⁸ I stál jsem na písku mořském.

13

¹ I viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů. A na rozích jejích deset korun, a na hlavách jejích jméno rouhání. ² Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi, a nohy její jako nedvědí, a ústa její jako ústa lvová. I dal jí drak sílu svou, a trůn svůj, a moc velikou. ³ A viděl jsem, ano jedna z hlav jejích jako zbitá byla až na smrt, ale rána její smrtelná uzdravena jest. Tedy divivši se všechna země, šla za tou šelmou. ⁴ A klaněli se drakovi, kterýž dal moc šelmě; a klaněli se šelmě, řkouce: Kdo jest podobný té šelmě? Kdo bude moci bojovati s ní? ⁵ I dána jsou jí ústa mluvící veliké věci a rouhání, a dána jí moc vládnouti za čtyřidceti a dva měsíce. ⁶ Protož otevřela ústa svá k rouhání se Bohu, aby se rouhala jménu jeho, i stánku jeho, i těm, kteříž přebývají na nebi. ⁷ Dáno jí i bojovati s svatými a přemáhati je; a dána jí moc nad všelikým pokolením, nad rozličným jazykem, i nad národem. ⁸ Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knihách života Beránka, toho zabitého od počátku světa. ⁹ Má-li kdo uši, slyš. ¹⁰ Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde; zabije-li kdo mečem, musí mečem zabit býti. Zdeť jest trpělivost a víra svatých. ¹¹ Potom viděl jsem jinou šelmu vystupující z země, a měla dva rohy, podobné rohům Beránkovým, ale mluvila jako drak. ¹² Kterážto všechnu moc první šelmy provozuje před tváří její; a

působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní, klanějí se šelmě té první, jejížto rána smrtelná uzdravena byla. ¹³ A činí divy veliké, takže i ohni rozkazuje sstupovati s nebe na zem před obličejem mnohých lidí. ¹⁴ A svodí ty, jenž přebývají na zemi, těmi divy, kteréžto dáno jí činiti před obličejem šelmy, říkající obyvatelům země, aby udělali obraz šelmě, kteráž měla ránu od meče, a ožila zase. ¹⁵ I dáno jí, aby dáti mohla ducha tomu obrazu šelmy, aby i mluvil obraz šelmy, a aby to způsobila, kteřížkoli neklaněli by se obrazu šelmy, aby byli zmordováni. ¹⁶ A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých, ¹⁷ A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, anebo počet jména jejího. ¹⁸ Tuť jest moudrost. Kdo má rozum, sečtiž počet šelmy. Nebo jest počet člověka, a jestiť počet ten šest set šedesáte a šest.

14

¹ Tedy pohleděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřidceti a čtyři tisíců majících jméno Otce jeho napsané na čelích svých. ² A slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas vod mnohých, a jako hlas hromu velikého. A hlas slyšel jsem, jako těch, kteříž hrají na harfy své. ³ A zpívali jakožto píseň novou, před trůnem, a před čtyřmi zvířaty, a před starci, a žádný nemohl se naučiti té písni, jediné těch sto čtyřidceti a

čtyři tisíce, kteříž jsou koupeni z země. ⁴ Totoť jsou ti, kteříž s ženami nejsou poskvrněni; nebo panicové jsou. Tiť jsou, jenž následují Beránka, kamž by koli šel; tiť jsou koupeni ze všech lidí, prvotiny Bohu a Beránkovi. ⁵ A v ústech jejich není nalezena lest; neboť jsou bez úhony před trůnem Božím. ⁶ I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, jenž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, ⁷ Řkoucího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod. ⁸ A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, město to veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy. ⁹ A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, ¹⁰ I tenť také bude píti víno hněvu Božího, víno, pravím, kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem andělů svatých a před obličejem Beránka. ¹¹ A dým muk jejich vstoupíť na věky věků, a nebudouť míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího. ¹² Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostríhají příkázání Božích a víry Ježíšovy ¹³ I slyšel jsem hlas s nebe, řkoucí ke mně: Piš: Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají.

Duch zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých, nebo skutkové jejich následují jich. ¹⁴ I pohleděl jsem, a aj, oblak bělostkvoucím, a na tom oblaku seděl podobný Synu člověka, maje na hlavě své korunu zlatou a v ruce své srp ostrý. ¹⁵ A jiný anděl vyšel z chrámu, volaje hlasem velikým na toho, kterýž seděl na oblaku: Pusť srp svůj a žni; nebť jest přišla tobě hodina žni, nebo již dozrala žeň země. ¹⁶ I spustil ten, kterýž seděl na oblaku, srp svůj na zem, a požata jest země. ¹⁷ A jiný anděl vyšel z chrámu toho, kterýž jest na nebi, maje i on srp ostrý. ¹⁸ Opět vyšel jiný anděl z oltáře, kterýž měl moc nad ohněm, a volal křikem velikým na toho, jenž měl srp ostrý, řka: Pusť srp svůj ostrý, a zbeř hrozny vinice zemské; neboť jsou uzrali hroznové její. ¹⁹ I spustil anděl srp svůj na zemi, a sebral vinici země, a vmetal hrozny do jezera velikého hněvu Božího. ²⁰ I tlačeno jest jezero před městem, a vyšla krev z jezera až do udidl koňům za tisíc a za šest set honů.

15

¹ Potom viděl jsem jiný zázrak na nebi veliký a předivný: Sedm andělů majících sedm ran posledních, v nichž má dokonán býti hněv Boží. ² A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž zvítězili nad šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží, ³ A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu,

řkouce: Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi všech svatých. ⁴ Kdož by se nebál tebe, Pane, a nezveleboval jména tvého? Nebo ty sám svatý jsi. Všickni zajiště národové přijdou a klaněti se budou před obličejem tvým; nebo soudové tvoji zjevení jsou. ⁵ Potom pak viděl jsem, a aj, otevřín jest chrám stánku svědectví na nebi. ⁶ I vyšlo sedm těch andělů z chrámu, majících sedm ran, oblečení jsouce rouchem lněným, čistým a bělostkvoucím, a přepásáni na prsech pasy zlatými. ⁷ A jedno ze čtyř zvířat dalo sedmi andělům sedm koflíků zlatých, plných hněvu Boha živého na věky věků. ⁸ I naplněn jest chrám dýmem, pocházejícím od slávy Boží a od moci jeho, a žádný nemohl vjíti do chrámu, dokudž se nevykonalo sedm ran těch sedmi andělů.

16

¹ I slyšel jsem hlas veliký z chrámu, řkoucí sedmi andělům: Jděte, vylijte sedm koflíků hněvu Božího na zemi. ² I šel první anděl a vylil koflík svůj na zemi, i vyvrhli se vředové škodliví a zlí na lidech, majících znamení šelmy, a na těch, kteříž se klaněli obrazu jejímu. ³ Za tím druhý anděl vylil koflík svůj na moře, a učiněno jest jako krev umrlého, a všeliká duše živá v moři umřela. ⁴ Potom třetí anděl vylil koflík svůj na řeky a na studnice vod, i obráceny jsou v krev. ⁵ I slyšel jsem anděla vod, řkoucího:

Spravedlivý jsi, Pane, Kterýž jsi, a Kterýž jsi byl, a Svatý, žes to usoudil. ⁶ Neboť jsou krev svatých a proroků vylévali, i dal jsi jim krev pít; hodnit jsou zajisté toho. ⁷ I slyšel jsem jiného anděla od oltáře, kterýž řekl: Jistě, Pane Bože všemohoucí, praví jsou a spravedliví soudové tvoji. ⁸ Potom čtvrtý anděl vylil koflík svůj na slunce, i dáno jest jemu trápati lidi ohněm. ⁹ I pálili se lidé horkem velikým, a rouhali se jménu Boha toho, kterýž má moc nad těmito ranami, avšak nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu. ¹⁰ Tedy pátý anděl vylil koflík svůj na stolicí té šelmy, i učiněno jest království její tmavé, i kousali lidé jazyky své pro bolest. ¹¹ A rouhali se Bohu nebeskému pro bolesti své a pro vředy své, avšak nečinili pokání z skutků svých. ¹² Šestý pak anděl vylil koflík svůj na tu velikou řeku Eufrates, i vyschla voda její, aby připravena byla cesta králům od východu slunce. ¹³ A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. ¹⁴ Nebo jsouť duchové dábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího. ¹⁵ Aj, přicházímť jako zloděj. Blahoslavený, kdož bdí a ostříhá roucha svého, aby nah nechodil, aby neviděli hanby jeho. ¹⁶ I shromáždil je na místo, kteréž slove Židovsky Armageddon. ¹⁷ Tedy sedmý anděl vylil koflík svůj na povětrí, i vyšel hlas veliký z chrámu nebeského, od trůnu, řkoucí: Stalo se. ¹⁸ I stali se zvukové a hromobití

a blýskání, i země třesení stalo se veliké, jakéhož nikdy nebylo, jakž jsou lidé na zemi, totiž země třesení tak velikého. ¹⁹ I roztrhlo se to veliké město na tři strany, a města národů padla. A Babylon veliký přišel na pamět před obličejem Božím, aby dal jemu kalich vína prchlivosti hněvu svého. ²⁰ A všickni ostrovové pomínuli, a hory nejsou nalezeny. ²¹ A kroupy veliké jako centnéřové pršely s nebe na lidi. I rouhali se Bohu lidé pro ránu těch krup; nebo velmi veliká byla ta rána.

17

¹ I přišel jeden z sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka ke mně: Pojd, ukážíť odsouzení nevěstky veliké, kteráž sedí na vodách mnohých, ² S kteroužto smilnili králové země a zpili se vínem smilství jejího obyvatelé země. ³ I odnesl mne na poušť v duchu, a viděl jsem ženu sedící na šelmě brunátné; a ta šelma plná byla jmen rouhání, a měla sedm hlav a deset rohů. ⁴ Žena pak odína byla šarlatem a brunátným rouchem, a ozdobena zlatem a kamením drahým i perlami, mající koflík zlatý v ruce své, plný ohavností a nečistoty smilstva svého. ⁵ A na čele jejím napsané jméno: Tajemství, Babylon veliký, Mátě smilstva a ohavností země. ⁶ A viděl jsem ženu tu opilou krví svatých a krví mučedníků Ježíšových, a viděv ji, divil jsem se divením velikým. ⁷ I řekl mi anděl: Co se divíš? Já tobě povím tajemství té ženy i šelmy, kteráž ji nese, mající hlav sedm a rohů deset.

⁸ Šelma, kterou viděl, byla, a již není, a má vystoupiti z propasti a na zahynutí jíti. I diviti se budou bydlitelé země, (ti, kterýchžto jména nejsou napsána v knihách života od ustanovení světa,) vidouce šelmu, kteráž byla, a není, avšak jest. ⁹ Tentoť pak jest smysl toho, a máť zavřenou v sobě moudrost: Sedm hlav jestiť sedm hor, na kterýchž ta žena sedí. ¹⁰ A králů sedm jest. Pět jich padlo, jeden jest, a jiný ještě nepřišel; a když přijde, na malou chvíli musí trvati. ¹¹ A šelma, kteráž byla a není, onať jest osmý, a z sedmiť jest, i na zahynutí jde. ¹² Deset pak rohů, kteréžs viděl, jestiť deset králů, kteříž ještě království nepřijali, ale přijmouť moc jako králové, jedné hodiny spolu s šelmou. ¹³ Tiť jednu radu mají, a sílu i moc svou šelmě dadí. ¹⁴ Tiť bojovati budou s Beránkem, a Beránek zvítězí nad nimi, neboť Pán pánů jest a Král králů, i ti, kteříž jsou s ním, povolání, a vyvolení, a věrní. ¹⁵ I řekl mi: Vody, kteréžs viděl, kdež nevěstka sedí, jsouť lidé, a zástupové, a národové, a jazykové. ¹⁶ Deset pak rohů, kteréžs viděl na šelmě, ti v nenávist vezmou nevěstku, a učiní ji opuštěnou a nahou, a tělo její jísti budou, a ji páliť budou ohněm. ¹⁷ Neboť dal Bůh v srdce jejich, aby činili vůli jeho a aby se sjednomyslnili, a toliko dotud království své šelmě dali, dokudž by nebyla vykonána slova Boží. ¹⁸ A žena, kteroužs viděl, jestiť město to veliké, kteréž má království nad králi země.

18

¹ Potom pak viděl jsem anděla sstupujícího s

nebe, majícího moc velikou, a země osvětlena byla od slávy jeho. ² I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem ďáblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. ³ Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové, a králové zemští smilnili s ním, a kupci zemští z zboží rozkoší jeho zbohatli. ⁴ I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste se nepřiúčastňovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran. ⁵ Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. ⁶ Dejtež jemu, jakož i on dával vám, a dejte jemu dvénásob podle skutků jeho; v koflík, kterýž naléval vám, nalijte jemu to dvénásob. ⁷ Jakž se mnoho chlubil a zbujněl byl, tak mnoho dejte jemu muk a pláče. Neboť v srdci svém praví: Sedím královna, a nejsemť vdovou, a pláče neuzřím. ⁸ Protož v jeden den přijdouť rány jeho, smrt a pláč i hlad, a ohněm spáleno bude; nebo silný jest Pán, kterýž je odsoudí. ⁹ I plakati ho budou a kvíliti nad ním králové země, kteříž s ním smilnili a svou rozkoš měli, když uzří dým zapálení jeho, ¹⁰ Zdaleka stojíce, pro bázeň muk jeho, a řkouce: Běda, běda, veliké město Babylon, to město silné, že jest jedné hodiny přišel odsudek tvůj. ¹¹ Ano i kupci zemští budou plakati a kvíliti nad ním; nebo koupí jejich žádný nebude kupovati více, ¹² Koupě od zlata, a stříbra, a drahého kamene, i perel, i kmentu, šarlatu, i

hedbáví, i brunátného roucha, i všelikého dřeva tyinového, a všech nádob z kostí slonových, i všelikého nádobí z nejdražšího dříví, i z mědi, i z železa, i z mramoru; ¹³ A kupectví skořice, i vonných věcí, a mastí, i kadidla, i vína, i oleje, i bělí, i pšenice, i dobytka, i ovec, i koní, a vozů, i služebníků, i duší lidských; ¹⁴ I ovoce žádostivá duši tvé odešla od tebe, a všecko tučné a krásné odešlo od tebe, a aniž toho již více nalezneš. ¹⁵ Ti, pravím, kupci, kteříž v tom kupčili a jím zbohatli, zdaleka stanou pro strach muk jeho, plačíce, a kvílíce, ¹⁶ A řkouce: Běda, běda, ó město veliké, kteréž odíno kmentem, a šarlatem, a brunátným rouchem, a ozdobeno bylo zlatem, a kamením drahým, i perlami! nebo v jednu hodinu zahynula tak veliká bohatství. ¹⁷ Ano i všeliký správce lodí mořských, i všecko množství lidí, kteříž jsou na lodech, i plavci, i ti, kteříž svou živnost na moři mají, zdaleka stanou, ¹⁸ A zkřiknou, vidouce dým zapálení jeho, řkouce: Které město bylo podobné tomuto velikému městu! ¹⁹ A sypouce prach na hlavy své, křičeti budou, plačíce, a kvílíce, a řkouce: Běda, běda, město veliké, v němžto zbohatli všickni, kteříž měli lodí na moři, ze mzdy jeho; nebo jedné hodiny zpustlo. ²⁰ Ale raduj se nad ním nebe i svatí apoštolé i proroci; nebo pomstít vás Bůh nad ním. ²¹ I zdvihl jeden silný anděl kámen jako žernov veliký a hodil jím do moře, řka: Tak prudce uvržen bude Babylon, to město veliké, a již více nebude nalezeno. ²² A hlas na harfy hrajících, a zpěváků, a pištců,

a trubačů nebude více v tobě slyšán, a žádný řemeslník žádného řemesla nebude v tobě více nalezen, a zvuk žernovu nebude v tobě více slyšán. ²³ Ani světlo svíce nebude v tobě více svítiti, a hlas ženicha ani nevěsty nebude v tobě více slyšán, ješto kupci tvoji bývala knížata zemská, a tráveními tvými v blud uvedeni byli všickni národové. ²⁴ Ale v něm nalezena jest krev proroků a svatých i všech zmordovaných na zemi.

19

¹ Potom jsem slyšel veliký hlas velikého zástupu na nebi, řkoucího: Haleluiah. Spasení, a sláva, a čest, i moc Pánu Bohu našemu. ² Neboť jsou praví a spravedliví soudové jeho, kterýž odsoudil nevěstku tu velikou, jenž byla porušila zemi smilstvem svým, a pomstil krve služebníků svých z ruky její. ³ I řekli po druhé: Haleluiah. A dým její vstupoval na věky věků. ⁴ I padlo čtyřmécítma starců a čtvero zvířat, a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu, řkouce: Amen, Haleluiah. ⁵ I vyšel z trůnu hlas, řkocící: Chvalte Boha našeho všickni služebníci jeho, a kteříž se bojíte jeho, i malí i velicí. ⁶ A slyšel jsem hlas jako zástupu velikého, a jako hlas vod mnohých, a jako zvuk hromů silných, řkocících: Haleluiah. Kralovalť jest Pán Bůh náš všemohoucí. ⁷ Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme jemu. Neboť jest přišla svadba Beránkova, a manželka jeho připravila se. ⁸ A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsouť ospravedlňování

svatých. ⁹ I řekl mi: Piš: Blahoslavení, kteříž jsou k večeři svadby Beránkovy povoláni. A řekl mi: Tatoť slova Boží jsou pravá. ¹⁰ I padl jsem k nohám jeho, klaněti se jemu chtěje. Ale řekl mi: Hleď, abys toho nečinil. Neboť jsem spoluslužebník tvůj i bratří tvých, těch, jenž mají svědectví Ježíšovo. Bohu se klaněj! Svědectví pak Ježíšovo jestiž duch proroctví. ¹¹ I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a kterýž v spravedlnosti soudí i bojuje. ¹² Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. ¹³ A byl odín v roucho pokropené krví, a slovet jméno jeho Slovo Boží. ¹⁴ A rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce odíni v kment bílý a čistý. ¹⁵ A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil všechny národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; onť i pres vína hněvu a prchlivosti Boha všemohoucího tlačiti bude. ¹⁶ A máť na rouchu a na bedrách svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů. ¹⁷ I viděl jsem jednoho anděla, an stojí v slunci, a zkřikl hlasem velikým, řka všechněm ptákům, kteříž létali po prostřed nebes: Pojdte a shromažďte se k večeři velikého Boha, ¹⁸ Abyste jedli těla králů, a těla hejtmanů, a těla silných, a těla koňů, i těch, kteříž na nich sedí, a těla všech svobodných i služebníků, i malých i velikých. ¹⁹ I viděl jsem šelmu a krále země a vojska jejich, ani se sjeli, aby bojovali s tím, kterýž seděl na koni, a s rytířstvem jeho. ²⁰ I

jata jest šelma, a s ní falešný prorok ten, kterýž činíval divy před ní, jimiž svodil ty, kteříž přijali znamení šelmy a kteříž se klaněli obrazu jejímu. I uvrženi jsou oba za živa do jezera ohnivého, hořícího sirou. ²¹ A jiní zbiti jsou mečem toho, kterýž seděl na koni, vycházejícím z úst jeho. A všickni ptáci nasyceni jsou těly jejich.

20

¹ I viděl jsem anděla sstupujícího s nebe, majícího klíč od propasti a řetěz veliký v ruce své. ² I chopil draka, hada toho starého, jenž jest ďábel a satan, i svázal jej za tisíc let. ³ A uvrhl ho do propasti, i zavřel jej tam a svrchu nad ním zapečetil, aby nesvodil více národů, až by se vyplnilo tisíc let; neboť potom musí býti propuštěn na malý čas. ⁴ I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a viděl jsem duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, anebo na ruce své. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let. ⁵ Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo tisíc let. A toť jest první vzkříšení. ⁶ Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let. ⁷ A když se vyplní tisíc let, propuštěn bude satanaš z žaláře svého. ⁸ I vyjde, aby svodil národy, kteříž jsou na čtyřech stranách země, Goga a Magoga, a aby je shromáždil k boji, kterýchžto počet jest jako

písku mořského. ⁹ I vstoupili na širokost země a obklíčili stany svatých, i to město milé, ale sstoupil oheň od Boha s nebe a spálil je. ¹⁰ A ďábel, kterýž je svodil, uvržen jest do jezera ohně a síry, kdež jest i šelma, i falešný prorok, a budouť mučeni dnem i nocí na věky věků. ¹¹ I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. ¹² I viděl jsem mrtvé, malé i veliké, stojící před obličejem Božím, a knihy otevříný jsou. A jiné knihy také jsou otevříný, to jest knihy života, i souzení jsou mrtví podle toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podle skutků svých. ¹³ A vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i peklo vydali ty, kteříž v nich byli, i souzení jsou jeden každý podle skutků svých. ¹⁴ Smrt pak a peklo uvrženi jsou do jezera ohnivého, a toť jest smrt druhá. ¹⁵ I ten, kdož není nalezen v knihách života, uvržen jest do jezera ohnivého.

21

¹ Potom viděl jsem nebe nové a zemi novou. Nebo první nebe a první země byla pomínula, a moře již nebylo. ² A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sstupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému. ³ I slyšel jsem hlas veliký s nebe, řkoucí: Aj, stánek Boží s lidmi, a bydliť bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem. ⁴ A setřet Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti již více nebude, ani kvílení, ani

křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly. ⁵ I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Aj, nové činím všecko. I řekl mi: Napiš to. Neboť jsou tato slova věrná a pravá. ⁶ I dí mi: Již se stalo. Jáť jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Jáť žíznivému dám z studnice vody živé darmo. ⁷ Kdož zvítězí, obdržíť dědičně všecko, a budouť jemu Bohem, a on mi bude synem. ⁸ Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějníkům, a modlářům, i všechněm lhářům, připraven jest díl jejich v jezeře, kteréž hoří ohněm a sirou, jenž jest smrt druhá. ⁹ I přišel ke mně jeden z sedmi andělů, kteříž měli sedm koflíků plných sedmi ran nejposlednějších, a mluvil se mnou, řka: Pojď, ukážíť nevěstu, manželku Beránkovu. ¹⁰ I vnesl mne v duchu na horu velikou a vysokou, a ukázal mi město veliké, ten svatý Jeruzalém, sstupující s nebe od Boha, ¹¹ Mající slávu Boží. Jehož světlost byla podobná k kameni nejdražšímu, jako k kameni jaspidu, kterýž by byl způsobu křišťálového, ¹² A mělo zed velikou a vysokou, v níž bylo dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jména jsou dvanáctera pokolení synů Izraelských. ¹³ Od východu slunce brány tři, od půlnoci brány tři, od poledne brány tři, od západu brány tři. ¹⁴ A zed městská měla základů dvanácte, a na nich jména dvanácti apoštolů Beránkových. ¹⁵ A ten, kterýž mluvil se mnou, měl třtinu zlatou, aby změřil město i brány jeho i zed jeho. ¹⁶ Položení města

toho čtverhrané jest, jehož dlouhost tak veliká jest jako i širokost. I změřil to město třtinou a vyměřil dvanácte tisíců honů; dlouhost pak jeho, i širokost, i vysokost jednotejná jest. ¹⁷ I změřil zed jeho, a naměřil sto čtyřidceti a čtyři loktů, měrou člověka, kteráž jest míra anděla. ¹⁸ A bylo stavení zdi jeho jaspis, město pak samo zlato čisté, podobné sklu čistému. ¹⁹ A základové zdi městské všelikým kamenem drahým ozdobeni byli. Základ první byl jaspis, druhý zafir, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, ²⁰ Pátý sardonyx, šestý sardius, sedmý chryzolit, osmý beryllus, devátý topazion, desátý chryzoprassus, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. ²¹ Dvanácte pak bran dvanácte perel jest, a jedna každá brána jest z jedné perly; a rynek města zlato čisté jako sklo, kteréž se naskrze prohlédnouti může. ²² Ale chrámu jsem v něm neviděl; nebo Pán Bůh všemohoucí chrám jeho jest a Beránek. ²³ A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby svítily v něm; nebo sláva Boží je osvěcuje, a svíce jeho jest Beránek. ²⁴ A národové lidí k spasení příšlých, v světle jeho procházeti se budou, a králové zemští přenesou slávu a čest svou do něho. ²⁵ A brány jeho nebudou zavírány ve dne; noci zajisté tam nebudou. ²⁶ A snesou do něho slávu a čest národů. ²⁷ A nevejdeť do něho nic poskvřňujícího, anebo působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteříž napsaní jsou v knihách života Beránkova.

22

¹ I ukázal mi potok čistý vody živé, světlý jako křišťál, tekoucí z trůnu Božího a Beránkova.

² Uprostřed pak rynku jeho a s obou stran potoka bylo dřevo života, přinášející dvanáctero ovoce, na každý měsíc vydávající ovoce své, a listí své k zdraví národů. ³ A ničeho zlořečeného již

více nebude, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm, a služebníci jeho sloužiti jemu budou. ⁴ A

tvář jeho viděti budou, a jméno jeho budeť na čelích jejich. ⁵ A noci tam nebude, aniž budou

potřebovati svíce, ani světla slunečného; nebo Pán Bůh je osvěcuje, a kralovati budou na věky věků. ⁶ I řekl mi: Slova tato jsou věrná a

pravá, a Pán, jenž jest Bůh svatých proroků, poslal anděla svého, aby ukázal služebníkům

svým, co se dítí musí brzo. ⁷ Aj, přijduť rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy

této. ⁸ Já pak Jan viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, klaněti

se chtěje před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval. ⁹ Ale řekl mi: Hleď, abys

toho nečinil. Neboť jsem spoluslužebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, jenž ostříhají

slov knihy této. Bohu se klaněj. ¹⁰ Potom řekl mi: Nezapečetuj slov proroctví knihy této; neboť

jest blízko čas. ¹¹ Kdo škodí, škodiž ještě; a kdo smrdí, smrdiž ještě; a kdo jest spravedlivý,

ospravedniž se ještě; a svatý posvětiž se ještě. ¹² A aj, přijduť brzo, a odplata má se mnou, abych

odplatil jednomu každému podle skutků jeho. ¹³ Jáť jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první

i poslední. ¹⁴ Blahoslavení, kteříž zachovávají příkázání jeho, aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města. ¹⁵ Vně pak budou psi a čarodějníci, a smilníci, a vražedníci, a modláři, i každý, kdož miluje a činí lež. ¹⁶ Já Ježíš poslal jsem anděla svého, aby vám svědčil o těchto věcech v církvích. Já jsem kořen a rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní. ¹⁷ A Duch i nevěsta řkou: Pojď. A kdož slyší, rciž: Přijď. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo. ¹⁸ Osvědčujit pak každému, kdož by slyšel slova proroctví knihy této, jestliže by kdo přidal k těmto věcem, žet jemu přidá Bůh ran napsaných v knize této. ¹⁹ A jestliže by kdo ujal něco od slov proroctví tohoto, odejmeť Bůh díl jeho z knihy života, a z města svatého, a z těch věcí, kteréž jsou napsány v knize této. ²⁰ Takť praví ten, kterýž svědectví vydává o těchto věcech: Jistěť přijdu brzo. Amen. Přijdiž tedy, Pane Ježíši. ²¹ Milost Pána našeho Jezukrista se všemi vámi. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900